

Standardy ochrony małoletnich

Krzywdzenie dziecka – należy przez to rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

Czyn zabroniony – rozumie się przez to zachowanie o znamionach określonych w ustawie karnej.

Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia np.: art. 156a KK (czyn zabroniony nakłaniania innej osoby do spowodowania u niej ciężkiego uszczerbku na zdrowiu).

MY RODZICE PAMIĘTAJMY!!!

Świadomość to wiedza i możliwość wyboru...

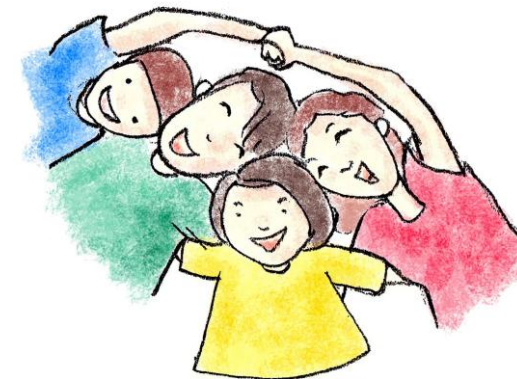
Wybór między dobrem a złem, który dokonujemy my dorośli w naszej codzienności, jest przykładem dla każdego młodego człowieka...

Tego uczymy nasze dzieci...

Zachowanie określa jakiego wyboru dokonaliśmy...

Bądźmy świadomi jak dane zachowanie określa nasze społeczeństwo...

Zachowania niedozwolone – to wszelkie formy agresji i przemocy małoletnich wobec innych i ich mienia.

Chrońmy

Małoletnim/dziecku - należy przez to rozumieć każdą osobę do ukończenia 18 r. życia

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

*Informacje i wsparcie dla dzieci
i rodziców*

Wspieramy – to uświadamiamy nasze dzieci

Czyn karalny – rozumie się przez to czyn zabroniony przez ustawę jako: przestępstwo albo wykroczenie.

Przestępstwo takie jak np.: przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu w kodeksie karnym (KK) np. art. 158 (bójka i pobicie); przestępstwa przeciw bezpieczeństwu powszechnemu np. art. 163 (spowodowanie niebezpiecznych zdarzeń); przestępstwa przeciwko wolności np. art. 190 (groźba karalna), art. 190a (uporczywe nękanie).

Kodeks wykroczeń - odpowiedzialności za wykroczenie podlega tylko ten, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy.

Małoletni mają obowiązek przestrzegania ogólnie obowiązujących zasad i norm zachowania.

standardy ochrony małoletnich

Zachowania niedozwolone w relacji między małoletnimi:

Małoletni nie mają prawa stosować agresji słownej, fizycznej i psychicznej. Bez względu na powód, agresja i przemoc fizyczna, słowna lub psychiczna wśród małoletnich nigdy nie może być przez nich akceptowana lub usprawiedliwiona.

W szczególności zwróćmy uwagę na: wszelkie formy bicia, popychania, uderzenia, zastraszania, niszczenia cudzego mienia, grożenia, wyśmiewania, obrażania, wyzywania, rozpowszechniania plotek i obraźliwych informacji, używania wulgaryzmów, wyłudzenia, kradzieży, szykanowania i znęcania się.

Nieletni – postępowania w sprawach o demoralizację – wobec osób, które ukończyły 10 lat i nie są pełnoletnie.

Demoralizacja – Każdy, kto stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, w szczególności dopuszczenie się czynu zabronionego, naruszanie zasad współżycia społecznego, uchylanie się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, używanie alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, ich prekursorów, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych, zwanych dalej „substancją psychoaktywną”, uprawianie nierządu, ma społeczny obowiązek odpowiednio przeciwdziałać temu, a przede wszystkim zawiadomić o tym rodziców lub opiekuna nieletniego, szkołę, sąd rodzinny, Policję lub inny właściwy organ.

Źródło informacji: Edycja karna (KK, KPK, KKW, 15 innych aktów prawnych), stan prawny: 2 stycznia 2024 r.; Standardy ochrony małoletnich w Szkole Podstawowej Nr 3 z Oddziałami Integracyjnymi im. Stanisława Staszica w Żyrardowie.

Obrazki ze strony: pixabay.com

Opracowała: psycholog Małgorzata Kowalczyk